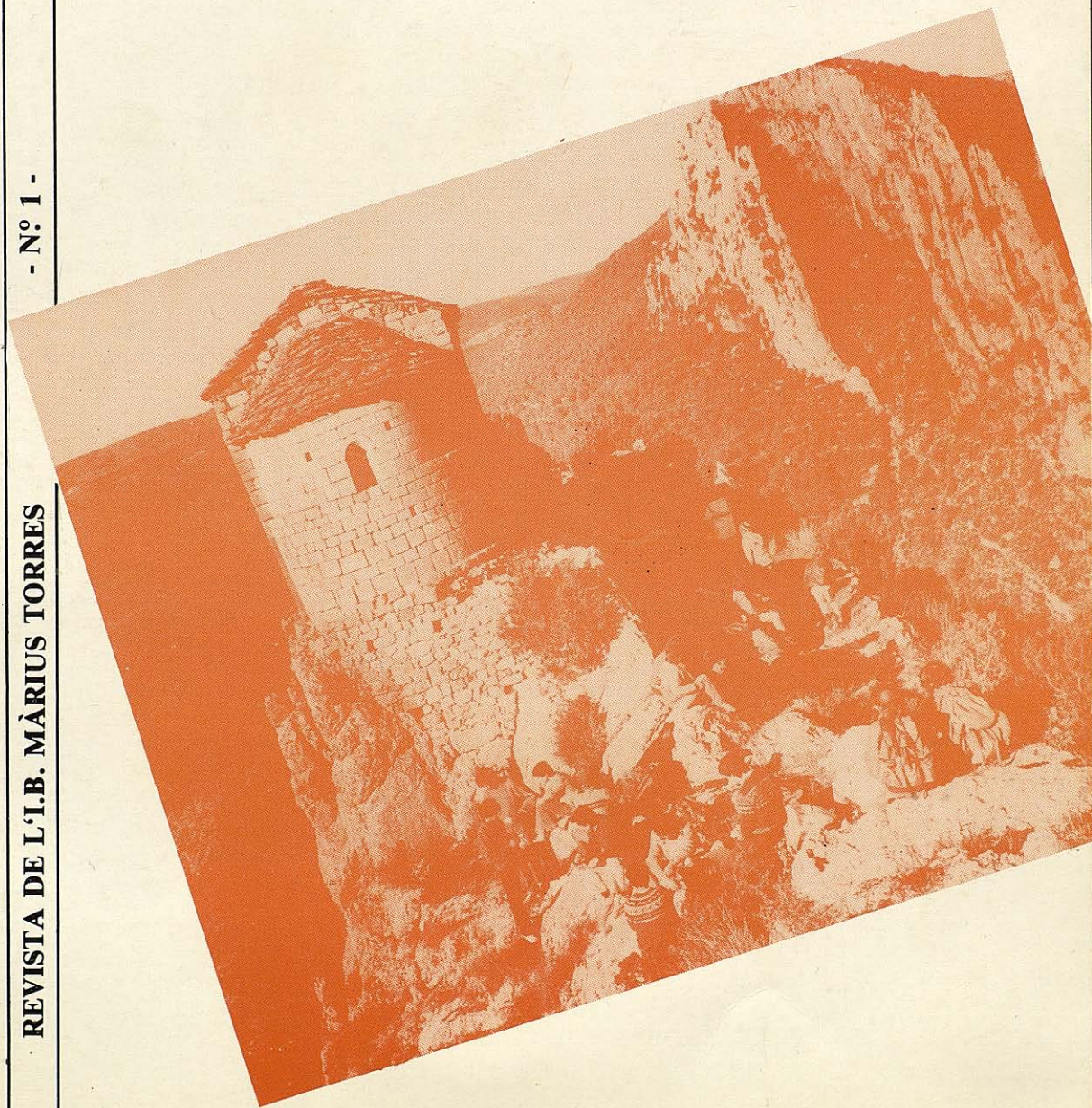

L'embolic

PORTADA.-

Excursió a Mont-rebei
(organitzada per les activitats de
Fotografia i de Muntanyisme). Els
excursionistes esmorzen davant de
l'ermita de la Pertusa. (Foto A.
Clua)

L'edició d'aquest número de
«l'embolic» ha estat possible
gràcies a l'Associació de Pares de
l'I.B. «Màrius Torres».

EDITORIAL

equip de redacció:

Maria Bardia
Iolanda Bonilla
Loli Bravo
Teresa Collado
Manuel Moreno
Antonieta Peiró
M.ª Àngels Ribes
Marta Roigé
Anna Rovira
Anna Sàez
Sergi Solé
Alba Torres
Alba Trepàt
Laura Tugues
Eva Zazurca

disseny:

Pep Coll
Segon Pérez
Sebastià Tamarit

dibuix:

Llorenç Masana
Alicia Mancenyido
Conxa Montagud

fotografia:

Anna Clua
Òscar Ribes

Diuen que la tarda de la «Castanyada», el savi toscà Galileu va treure el cap pel bar del Màrius, en el moment de més sarau, quan l'orquestra i el públic s'escarrassaven per seguir el ritme de «**Mamy qué será lo que tiene el negro...**» En veure tanta marxa, es veu que el savi quedà bocabadat i únicament tingué esma per articular la seva coneguda frase: «**e puoi si muove**» (que un català de Balàfia traduiria lliurement per: «**xiquete, això es mou**»!!)

I, cal reconèixer que, entre activitats, saraus, exposicions, bodes i concursos, enguany sembla que la famosa «moguda madrilenya» ha arribat també a aquesta ditxosa casa. (Per cert, no trobeu que el Berna té alguna cosa de «tierno»?)

—«**Ja era hora, perquè això semblava un cementiri**»
—diuen els atrevits.

—«**Però ara és un camp de batalla**»! —conclouen els prudents.

I com si això no fos encara insuficient, apareix de cop i volta aquest marrec. «No cabíamos en casa y parió la abuela», com diuen als Magraners. El cas és que el dia 23 d'octubre (d'aquest any internacional de la joventut) i després d'una llarga espera, la llevadora anuncià la bona nova als impacients que s'havien aplegat al Seminari de Català: «és un nen». Llavors tots els reunits exclamaren alhora: «és un embolic», com son pare». Uns moments després, el nadó era presentat en societat i balucejava les seves primeres paraules: «**Ja sóc aquí**». I començà a endrapar amb una fam de segles.

Des de llavors, el nostre nen ha anat creixent en edat, sabiduria i gràcies als entrepans de truita (amb molt pa i molta truita, com els saben fer les xicotes del bar) i també amb pipes de girasol (amb els molls és clar, perquè les closques se les guarda a la butxaca o bé les llença a la paperera).

Després doncs, de dos mesos escassos, aquí teniu les primeres ocurrencies d'aquest nen prodigi.

SOPA DE NOMS

— Ep noi, quan temps sense veure'ns!

— I tant, ja ho pots ben dir, **PEIRÓ** és que ja se spa, amb això de la **CARRERA**, un aquí, l'altra allà...

— Sí, sí, el que passa és que tens una cara... Te'n recordes de l'últim cop que et vaig veure?

— No va ser allí, al cinema, a l'estrena d'aquella pel·lícula de l'Alain **DELHOM**?

— Calla, calla, entrem aquí mateix que amb tant de **SÓL** no es pot contar cap història. No se pas que semblem amb els nassos **ARRUFATS** i fent ganyotes.

— Aquí a la «**TORRE**»? No m'agrada pas gaire aquesta cafeteria; em pensava que ja t'ho havia contactat. Un dia hi vaig veure entrar una **MONJA**, que molt dir «Déu vos **REGUART**», «no begui tant, **VIRGILI**, home»; **PEIRÓ** ella no diries mai què hi feia allà!

— No... que sé jo?

— Doncs agafa't fort perquè ho vaig veure i sentir tot jo mateix: es va trobar amb un **FRAILE**... i...

— Calla...!

— ... Deixa que no s'ha acabat tot. I jo, que no sóc pas cap tafaner, consti, vaig miggirar el **COLL** cap l'**ESQUERDA** i parar bé l'orella per pescar alguna cosa de la conversa.

— Em tens engrescat, segueix home, què deien?

— Va començar a parlar el **FRAILE**:

«— Cada vez más **HERMOSILLA**...

— Chiss! que nos oirán hombre —li respongué la **MONJA**.

— Es que **CONESA** carita uno se pierde, **AGAPITA**!

— Venga, venga, a lo nuestro que tengo prisa.

— ¡Ah, sí! El sábado he pensado que por cambiar un poco podríamos ir a un restaurante francés, que además no cae lejos del convento, creo que es aquél que en el umbral hay una gran **ARCADA**.

— ¡El que está pasadas **LASHERAS**, al otro ado de **LAFUENTE** de colores?

— Sí, ese mismo, tras la **FON-TANA**.

— O.K. A las ocho en punto.

— Adiós cielo, hasta el sábado».

La granja del tío Paco

Erase una vez un frustrado granjero maño, que sintiéndose desplazado de su lugar de origen, pensó: ¿Qué podría yo hacer para dejar huella de mi paso por Lérica? y lo probó todo, perdió culebras, se le escaparon los hamsters, pero todo ésto no fue bastante, quiso montar una granja, medio casa de la pradera, medio Southfork Ranch of the Institute.

Para ello necesitaba el lugar adecuado, unas verdes praderas donde sus animalitos vivían en convivencia, pero como no siempre encuentra uno lo que quiere, tuvo que conformarse con un sórdido, oscuro, cochambroso sótano, donde eran frecuentes las «mareas altas».

El Sr. Antó «Cap de manteniment» del Centro, después de varios cursos de natación consiguió eliminar a base de buceos toda el agua de dicho lugar. Una buena mano de pintura a carbo de los cowboys del Rancho y su correspondiente iluminación ferial dieron por fin el resultado deseado.

Nuestro granjero, eso sí, «no insistió **nada**», para ver su sueño realizado, las 24 horas del día eran pocas para que este susodicho no buscarse enchufe para su granja.

Y sí señores, empezaron las plantaciones; eso día, todo de importación maña, hasta la caca de caballo: llegó la paja de donde ya crecen unas preciosas setas que les recomendamos a 500 Ptas. el Kg. y pronto la granja estará llena del sonido característico de las aves de corral, también de importación, y de los correspondientes animalitos de laboratorio.

Bien pronto nuestro granjero será un gran terrateniente, con la posible ampliación de esta granja en grandes extensiones horto-frutícolas, donde podrán encontrar todo tipo de verduras y frutas tropicales incluidos los kiwis (también de importación).

Las abajo firmantes felicitan al granjero por su iniciativa, esperando que forme a muchos futuros veterinarios, rogándole eso sí, que no tengan que compartir su mesa con algún bichito que se haya escapado de su jaulita.

Mª José Vila Julià i Montse Solé Pla

— Em deixes de pedra noi, quines **PUJADES** i baixades que fa la vida, calla, que no m'ho puc ni creure; monges i tot, jo que em pensava que tan sols eren les **RUBIES** aquestes així... no sé com dir...

— Doncs ja et dic, ja. Això va ser aquí mateix a la «**TORRE**» em poso jo per testimoni. Així que val més que ens comprem un **ENTREPAT** de **REVILLA** i anem passejant fins aquells **MOLINS** de vora el riu, que de vegades val més no veure les coses que passen pel món.

On aniríem a parar? Clar que jo sempre dic allò de «**ZAPATER** a tus zapatos», que si ens amoïnésim pels del carrer no sé pas què faríem...

— Ep para! no has sentit cantar una **SEGARRA**?

— Ximplet! que sempre seràs un ximplet! ni m'escoltes quan et parlo.

I els dos amics s'allunyaren pel camí del riu mentre anaven criticant tot el que els passava pel cap, que si clero, que si govern... ..

ACTIVIDADES 85-86

La gente del instituto se mueve, de eso no hay duda, prueba de ello son las actividades que se realizan los miércoles por la mañana.

Las hay de todas clases y para todos los gustos, desde divertidas a serias, desde sencillas a «sofisticadas». ¡Pasen y vean!, ¡pasen y entren en el alucinante mundo de las actividades del Màrius!

TEATRO: Son más o menos 17 personas y lo hacen como complemento de EATP. Las clases son dadas por el director del Aula Municipal de Teatro, desarrollan teorías o técnicas de expresión, preparación corporal... ¡vamos que de aquí a Holiwood!

AJEDREZ: Son 10 los aspirantes a Karpov, y los miércoles emplean la horita para practicar y desarrollar técnicas de ajedrez.

GRANJA INVERNADE-RO: La «casa de la pradera» la forman 17 alumnos. Les gusta enrollarse con la naturaleza, y es, en potencia, un Arca de Noé.

FOTOGRAFIA: Etos 18 «Hamilton's» están dirigidos, con gran disciplina y paso marcial, por Oscar Ribes, fotógrafo profesional. Sus objetivos, aparte de pasárselo bien, ¡cómo no!, y aprender fotografía, es hacer más de 3 exposiciones, en la sala de arte Pasillo's Club, ¡Ah! su sueño es hacer un viaje a Sudáfrica, para hacer fotografías en «blanco y negro».

FISICA AVANZADA: Son 10 y se dedican a «hacer» la física que en clase no se puede dar. Pero no están de acuerdo con el precio que deben pagar. Las clases las dan el Sr. Reguart, el Sr. Pinyol y el Sr. Fraile. En el momento de realizar este artículo se estaba estudiando la radioactividad.

JAZZ: 25 futuras bailarinas de Brodway ensayan coreografías y mueven el body por aquello de «...no pesan los años, pesan los kilos», y si todo va bien Marian (la profe, que está...) quiere organizar alguna movida para fin de curso.

CERAMICA: Ante todo nos indicarán el problema que supone trabajar tradicionalmente con el barro en la ciudad. En definitiva, tienen que comprar arcilla. No emplean el horno. Las clases las da el Sr. Delhom.

TERTULIAS LITERARIAS: Tertuliar, lo que se dice tertuliar, deben hacerlo poco, ya que hasta nuestra redacción llega un olorcillo a café... acompañado (según nuestra Mata Hari) de ricos bomboncitos y de queso de Holanda. Desde aquí les decimos ¡¡somos amigos y vecinos!!

Sabemos que faltan por citar algunas actividades, como Tenis, Básquet, Voleibol, Ping-pong, Futbito, Socorrismo, Música y Montañismo. De todas ellas, les mantendremos al corriente en un próximo capítulo.

Manel, Tere, Anna.

PIJOS, PUNKIES & CIA. V. Clairana

Parlar de la joventut, dins de l'any internacional de la joventut, és una clara evidència del sentit de l'oportunitat del conferenciant. Si, a més, es tracta de la de Lleida (tema que, pel que sembla, és inèdit) ho és encara més.

Deixant de banda aquestes consideracions subjectives, el que s'observa, a primer cop, és una manca d'informació del tema. Els que vam anar a la conferència atrets per un títol enlluernant, sortírem de l'acte amb la impressió d'haver perdut el temps. I això que només va parlar de tres classes de joventut (que segons ell eren les més importants), perquè si n'arriba a parlar de més, la gent fuig del saló.

Ningú, diuen, és profeta a la seva terra i per això he remenat els aspectes positius; crec que té un gran mèrit anar pel carrer gravant en una cassette les vides exemplars d'alguns dels personatges de la ciutat. Això és la veritable antropòlgia. D'aquesta experiència n'haurien d'aprendre aquests antropòlegs que se'n van a l'Àfrica o a Sud-Amèrica a estudiar tribus primitives.

Aquesta tesi tan «divertida» de plantejament, que no de contingut, és la que no se m'acudiria fer mai. És un tema que de per si, és repetitiu, tòpic i avorrit. Abans demanaria una beca per anar a estudiar al Gabón.

L'altra cara de...

Si les parets dels laboratoris parlessin, no vulgueu saber quantes i quantes us en contarien. Però, com que el que és ara per ara això sembla lluny, tres intrèpids reporters de l'EMBOLIC hem decidit d'endinsar-nos pels tenebrosos passadissos del seminari de Física i Química i d'aquesta manera mostrar-vos l'altra cara d'aquests personatges que ens acostumen a deleitar amb modelets de bata blanca.

El primer que divisem és el Sr. Reguart. Li sorprèn el fet que el vulguem entrevistar, però, amablement es posa a parlar amb no saltres per aviat saltar de la cadira:

— Qui us ha dit que faig ciclisme? (Rialetes).

— **No, no, secret professional; però, conti'ns, és cert?**

— Sí; però, vaja, no és cap cosa de l'altre món. Tan sols una manera d'estar en forma.

— **I fa gaire temps que la poses en pràctica aquesta activitat?**

— No, què va! Sou uns exagerats, deu de fer un any aproximadament, abans em dedicava a jugar al tennis.

— **Què li trobes a aquest esport?**

— En primer lloc que és més aviat individual, és a dir, només et cal posar d'acord amb la teva bicicleta. També el trobo poc competitiu; et pares, segueixes. En poques paraules: fas el que et convé.

Comentem en veu baixa la pinta que deu de fer, ens sent, perquè s'apressa a afegir:

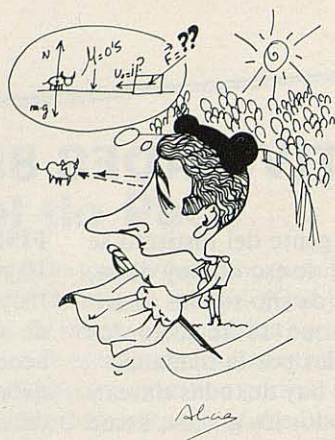
— Oh! Vaig molt ben equipat, tot vestit de ciclista i amb gorra de la Paeria i tot.

— **Comparteixes amb algun professor aquesta afecció?**

Amb mirada cínica i abaixant la veu ens respon:

— El Coll i el Zapater la practiquen més i amb més assiduitat que jo, que tan sols faig uns trenta o bé quaranta Kms. per sortida.

També ens assabentem que el Sr. Reguart és un apassionat per la cuina, activitat que, segons paraules seves, «Relaciono amb la Química» (Què sàdic!)

Ara la víctima és el Sr. Fraile, doncs de tots és sabut que compagina la seva tasca de professor amb les Belles Arts.

— Sí, la afición me viene de antiguo, pero hasta ahora no había tenido tiempo. O al menos no disponía del que quería.

— **Haguessis canviat en algun moment la teva carrera de Física i Química per la pintura?**

— No, que va! Si yo lo que quería en realidad era ser TORERO, apunta, apunta, T-O-R-E-R-O. Pero era muy fuerte, tenía miedo.

— **Torero? —ens sorprenem— vas néixer en algun lloc d'afecció taurina?**

— Sí, en cierta manera eso contribuyó a acrecentar mi vocación. Pero, bueno, supongo que lo que queréis es que os hable de mi afición «pinturesca», pues muy bien, yo me considero un aficionadillo nada más, un aprendiz y —apunta bromejant— asisto tres veces por semana a clase. Soy puntual, no hago pilas ni chuletas... En fin, un alumno ejemplar.

— **Així que el professor deu d'estar força content, no?**

— Sí, además me anima mucho, me aconseja, de todos modos yo procuro hacerlo bien. ¡Ah! Que quede claro, yo no pinto, por ahora, dibujo con grafito, carbón y sanguña. Con el tiempo espero llegar a pintar. Por ahora voy aprendiendo; es que aún no acabo de ver claro el color.

— **I què ens dius del tipus de pintura que t'agrada?**

— Me gustan los Impresionistas porque salen a la calle a pintar, rompiendo así con la tradición seguida hasta entonces. Ya no son pintores de estudio. El arte abstracto no lo acabo de entender, por eso no me gusta tanto.

— **Per quins pintors t'inclines?** ▶

— Goya y Velázquez son mis favoritos.
 — **Creus que hi ha suficient promoció de l'Art?**

— Nunca hay bastante. Pero creo que cualquier exposición que se haga, aunque sea en plena calle, es una manifestación importante para popularizar este mundo tan maravilloso del Arte.

Com veieu, en teniu per a tots els gustos. Però espereu, que encara falta el Sr. Piñol, qui també té hobbies ben desconeguts.

— A mi m'agrada molt això de tenir un hortet per plantar-hi tu mateix verdures i hortalisses —ens comenta— però no us penseu pas que sóc vegetarià, és una manera de relaxar-me.

— **Creus en els productes químics quan es tracta del teu hort?**

— Creure, hi crec; però no dubteu que és millor l'orgànic. I sempre que puc és aquest l'adob que utilitzo.

— **T'agradaria dedicar-te obertament a l'agricultura, ser pagès?**

— No, gens ni mica. Justament jo vaig

decidir de seguir una carrera, encara que no tingués una vocació definida, per sortir del món de la pagesia, on hagués fet cap.

— **I les activitats de jardineria també t'agraden?**

— Sí, sí, els caps de setmana quan vaig a l'hort procuro compaginar-me el treball de manera que quedi temps per dedicar-lo a plantar o bé cuidar roses, arços,...

— **Hi ha alguna altra activitat d'aquelles que no t'esperes trobar en un professor de Física i Química?**

— No sé que us semblarà. M'agraden molt les motos, i encara que només tingui una Vespa estic esperant el dia que algú em regali una BMW. Als divuit anys ja em vaig treure el carnet de moto, me'l vaig guanyar donant classes particulars. En acabar la carrera ja no vaig parar fins aconseguir el cotxe. Recordo que va ser un «dos cavalls».

— **Ets amant de la velocitat?**

— No, encara que ho pugui semblar, no; tan sols m'han posat una multa per excés de velocitat, i fou en un lloc no gaire prop, a Alagón. A. Sáez, S. Solé i E. Zazurca.

ECOS DE SOCIEDAD

- En las «Tertulias Literarias» ya no pueden tomar café! Rocaspana no friega los vasos. Ha habido que comprar numerosas remesas de vasos de plástico en el Simago.
- El 14 de noviembre celebraron los profesores del Seminario de Lengua y Literatura Castellana el Día de Europa, degustando queso holandés, bombones de Dinamarca, todo ello regado con un excelente Cariñena.
- Se le han contabilizado a cierto profesor de Física (Larrondo) ¡¡¡83!!! veces la palabra «Atended» en una de sus clases. Desde aquí le animamos a que bata su propio récord.
- Profesora de Arte, busca desesperadamente, columna jónica, probablemente extraviada en el bar. Se ruega la depositen en Secretaría.

- Profesora de Historia Contemporánea, necesita urgentemente batallita que contar a sus alumnos. Interesados: Adjunta Jefe de Estudios.
- Cierta profesora de esta «Santa Casa» suspendió 7 veces ¡¡¡7!!! el carnet de conducir. ¿Quién será, será?
- A la señora Amparo la han subido de categoría. De la sección de Fotocopias, ha pasado a cancerbera del pasillo. Sigue «amable» como siempre.
- Profesora de Arte, busca desesperadamente el carro de diapositivas. Dicen que va cantando por los pasillos lo de «Mi carro, me lo robaron».
- Se dice que el Sr. Monja se ha aliado con un español y dos extranjeros para lanzar un fármaco que va a revolucionar las pias mundiales. Seguiremos informando.

L'última partida del Campionat del Món d'Escacs (comentada per En Xavier Vico)

Després de 10 anys de campió, Karpov va sucumbir davant el bon moment de forma de l'aspirant Kasparov, que gràcies als seus 22 anys ha aconseguit d'ésser el més jove campió de la vella història d'aquest esport.

Vegem el desenrotllament d'aquesta darrera partida:

S'ha de dir que abans de jugar-se, el marcador reflexava 12-11 a favor de Kasparov i que si Karpov guanyava, es mantindria com a campió, segons afirma l'actual reglament.

Blanques: Karpov

Negres: Kasparov

1. P4R (la sortida predilecta de Karpov); 1....., P4AD
2. C3AR, P3D
3. P4D, P×P
4. C×P, C3AR
5. C3AD, P3TD
6. A2R, P3R (queda plantejada en aquestes jugades d'obertura la denominada defensa siciliana, que malgrat és en un cert desús, Kasparov l'ha tornat a posar de moda).
7. 0-0, A2R
8. P4A, 0-0 (amb aquestes jugades d'enroc es dona per finalitzada l'obertura)
9. R1T (les blanques acostumen a fer aquesta jugada en la defensa siciliana, per a evitar posteriors amenaces al seu cavall central)
- 9....., D2A
10. P4TD (evitant el contracop negre a base de P4C);
..., C3A
11. A3R, T1R
12. A3A, T1C (fins aquí només havien consumit 5 minuts)
13. D2D, A2D
14. C3C, P3C (evita l'avenç del peó torre blanc i el salt del cavall)
15. P4C (aquí s'entreveu la intenció de Karpov preparant l'anomenat atac a la baioneta amb els peons sobre el rei negre)
- 15....., A1AD (deixant un espai lliure al seu cavall)
16. P5C, C2D (el forat deixat per l'alfil)
17. D2A, A1A (futura protecció de l'enroc)
18. A2C, A2C (enfrentant els alfils en la gran diagonal blanca)
19. TD1D, P3C (per a possibilitar una sortida natural a l'alfil de les caselles negres)
20. A1A (És que potser Karpov vol portar la torre a la columna torre rei?)
- 20....., TD1A
21. T3D (Karpov fa aquesta jugada després de 40 minuts de reflexió)
- 21....., C5C (un toc d'alerta a la torre blanca)

22. T3T (la resposta a la pregunta anterior)

Ara les intencions de Karpov són molt clares: recolzar l'atac dels peons amb la torre i eventualment amb la dama, però...)

22....., A2C (buscant una sortida natural a l'alfil que al mateix temps amenaça el cavall podent així les negres guanyar un peó)

23. A3R, T2R (Kasparov no fa cas del peó fàcil que li ofereix Karpov i per contra prepara jugades de més volada. En aquests moments l'aspirant portava gairebé dues hores de temps)

24. R1C (una jugada vacil·lant de Karpov que no acaba de decidir-se a atacar)

24....., T1-1R (dobra les torres preparant una possible ruptura en la columna del rei)

25. T1D, P4A (ruptura en la columna alfil rei amb la qual Kasparov passarà a prendre la iniciativa)

26. P×P al pas, C×P

27. T3C, T2A (la fina jugada T3C impedeix el salt del cavall i la posterior captura de l'alfil menjat pel cavall)

28. A×P (Karpov accepta el peó que li ofereix Kasparov, potser per això és una nova mostra que el fins aleshores campió no tenia molt clara l'estratègia de l'atac i es dedica a la captura de peces menors)

28....., D1C

29. A3R (torna amb l'alfil al lloc de partida amb la consegüent pèrdua de temps)

29....., C4T

30. T4C, C4T-3A

31. T4T, P4C (nova ruptura de la posició per part d'un actiu Kasparov)

32. P×P, C5C (per fi el cavall aconsegueix amenaçar l'alfil)

33. D2D, C×A (ara serà l'alfil negre l'amo de les caselles negres un cop ha eliminat el seu contricant)

34. D×C, C×P (recuperant el peó anterior)

35. D6C, A1TD

36. T×P (si 36 D×D llavors 36...., T×D amenaçant el cavall i permetent la sortida de l'alfil negre, ja que les blanques han de retirar el seu cavall)

36....., T2C 37. D×P, T×C

38. T×PR, T×P (si 38...., T×T, llavors 39. D×T escac al rei i guanyen l'altra torre)

39. D4A (amenaçant 40. T6C escac i guanyant la dama)

39....., R1T

40. P5R, (un greu error segurament degut als esgotaments de temps)

40....., D2T escac! 41. R1T, A×A escac!

42. R×A, C5D escac! (també és molt fort C6R escac!)

43. Les blanques abandonen.

Amb el marcador de 13 a 11, Kasparov acabava de proclamar-se campió del món d'escacs.

Congrés d'Associacions de Pares d'Alumnes d'I.B.C.

Fa 18 anys, que un grup de pares, representants de diferents AA.PP.AA., d'Instituts de Batxillerat, de Catalunya varen decidir trobar-se anyalment un dia, per intercanviar idees, discutir problemes comuns i aportar solucions. Fins fa sis anys, sempre es feien a la ciutat de Barcelona o a les seves rodalies, no endebades és allí on s'aplegaven el 80% dels Instituts de Catalunya; però des de l'any 1981 es van descentralitzar i per primera vegada s'allunyà del cap i casal de Catalunya, i se celebrà a Mallorca, on també s'allargà la durada de les Jornades a dos dies. Després... Manresa el 82, Tarragona el 83, Blanes el 84, ienguany Sabadell, on és designada Lleida com acollidora del proper Congrés, a celebrar a la nostra Ciutat els dies 19 i 20 d'abril del 1986.

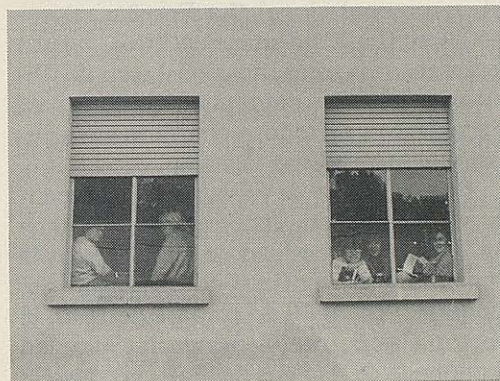
L'Agrupació d'A.P.A. de les Terres de Lleida, com Delegació de la F.A.P.A.-I.B.C. (Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes d'Instituts de Batxillerat de Catalunya) ve treballant en aquest projecte des de fa més d'un any, pràcticament des de la seva constitució a finals de l'any 1983, en una reunió que va aplegar representants dels A.P.A. dels Instituts «MÀRIUS TORRES», «JOAN ORÓ» i «GILI GAYA». Fins avui, el treball incansable d'unes persones vinculades a aquestes A.P.A., algunes vegades fins i tot sota el desinterès de la corresponent Junta Directiva, de torn, ha estat una feina callada que ha assolit un nivell de convocatòria en totes les trobades entre A.P.A. realitzades a Borges Blanques, Balaguer, Sort, Tàrrrega alternativament amb les celebrades a Lleida.

Avi podem dir amb goig, que les A.P.A. d'I.B. a les comarques de Lleida, es coneixen, col.laboren i donen suport als

treballs que es duen a terme per organitzar el proper Congrés, que farà el XIX d'Associacions de Pares d'Alumnes, d'I.B.C., i el més important: el X d'Ensenyants i Alumnes, perquè no hem dit, que ja fa deu anys que és efectiva la participació d'aquests estaments en dites Jornades, i cada vegada més nombrosa.

La comissió organitzadora treballa amb il.lusió per dur a terme aquesta fita, que pretèn assolir, amb el sotrac de la consciència de participació de l'Ensenyament Mitjà de les Comarques de Ponent, al desenvolupament del Congrés.

Pares, ensenyants alumnes, identificats en allò que representa l'ensenyament, més que el pas per un Centre, una etapa de la nostra vida, ens trobarem la propera primavera, junt amb els vinguts de la resta de comarques catalanes, per discutir les ponències presentades i treure conclusions

que seran presentades a l'administració, en aquest cas la Direcció General de Batxillerat i la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat, els màxims responsables de la qual el Conseller Joan Guitart i la Directora General, Carme Laura, són presents en els darrers Congressos de la F.A.P.A.-I.B.C., com testimoni de la importància que han assolit els mateixos, i com a reconeixement a la tasca ben feta i les conclusions presentades.

D'aquí a la data del Congrés, en parlarem i en sentirem parlar, i arribat el moment, no us quedeu a casa... participeu-hi; ho agraireu.

Federació dels A.P.A.

El Instituto Provincial de Segunda Enseñanza de Lleida: medio siglo de historia

I. BOSQUEJO HISTORICO:

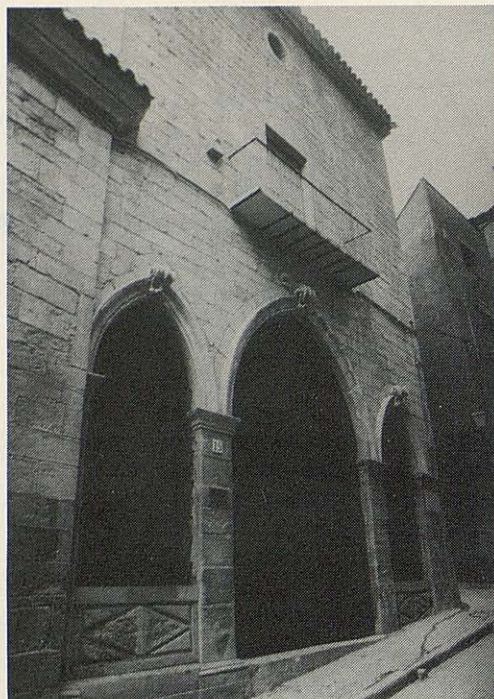
El Instituto provincial de Enseñanza Media de Lleida, pionero, dinámico y emprendedor, impartió la enseñanza secundaria oficial, en nuestra ciudad y provincia, durante algo más de medio siglo (1842-1901).

1. Fundación institucional: marco educativo (1841):

Hacia 1840, el marco educativo que ofrecía Lleida, en el nivel de la Enseñanza Secundaria, se configuraba en la coexistencia de centros privados de enseñanza general, tanto confesional (La Enseñanza) como laicos (La Academia científica), y otros de enseñanzas específicas (el Liceo de Dibujo artístico). Tanto unos como otros, preconizaban métodos «contrarios a la rutina y al memorismo vigente».

En este marco de privatización educativa, y en parte como contrapunto a la misma, surgió la necesidad de establecer en la ciudad un centro oficial de Enseñanza Secundaria. Así, el 10 de octubre de 1840, el Doctor Castel, presidente de la Sociedad Económica de Amigos del País, propuso la creación de un Instituto provincial en nuestra ciudad, basando su solicitud en la ausencia de centros de enseñanza oficial en Lleida (desde el cierre de la Universidad de Cervera en 1837), y señalando como posible ubicación del mismo el ex-convento de dominicos del Roser, que había quedado secularizado por la Orden de supresión de monasterios de 1835 y estaba a disposición de la Comisión de desamortización, la cual aprobó este posible destino.

La propuesta fue estudiada y aprobada por las instituciones, Ayuntamiento y Diputación, quienes elevaron al gobierno la correspondiente solicitud fundacional. Como respuesta a la misma, la R.O. de 4-9-1841 aprobaba la fundación del que se lla-

maría «Instituto provincial de segunda enseñanza de Lérida», y disponía la formación de una Junta Directiva con carácter provisional, la cual quedó constituida un mes más tarde. En diciembre del mismo año, se convocó concurso de provisión de cátedras y casi un año después, el 1 de noviembre de 1842, se inauguraba oficialmente el primer curso académico en el nuevo Centro.

Con todo ello, Lleida se anticipaba casi tres años a la ordenación oficial de este tipo de centros docentes, que no se regularon hasta 1845.

A las dos décadas de su fundación, hacia 1860, el Instituto contaba ya con tres colegios adscritos (en Cervera, Tremp y Balaguer); estos centros, junto a dos nuevos colegios privados confesionales (Las Dominicas y las Esclavas del Corazón de María), ampliaban el marco educativo de Lleida en la doble vertiente de enseñanza oficial y privada que, a partir de entonces, sólo conocería la expansión.

2. Evolución (1842-1901):

Desde el mismo momento de su fundación, el Instituto se caracterizó siempre por dos directrices fundamentales:

- a. el deseo de proyección educativo-cultural sobre su entorno socio-histórico, tanto municipal como provincial.

Esta preocupación por el entorno se evidencia, entre otros puntos, en el establecimiento de los estudios de Agricultura y Topografía en el Centro, pensando en las características geoeconómicas de la zona, y destinados a formar los técnicos —agrimensores y tasadores de tierra— que aquélla necesitaba.

Estos estudios, propuesta la creación de nueva cátedra por la Junta provincial de Instrucción pública en 1858, fueron aprobados por R.O. de 30 de octubre de 1859 con el carácter de «estudios de aplicación» por su orientación práctica. Los gastos que ocasionó la nueva disciplina fueron sufragados por la Diputación hasta 1887, fecha en que se suprimió la facultad que el Instituto tenía para expedir los mencionados títulos periciales.

- b. el deseo de extender su acción educativa sobre el entorno local y provincial, que pronto empezó a hacerse realidad con la creación de un «Colegio de segunda enseñanza», inaugurado en 1861, adscrito al Instituto y ubicado en su mismo local, sufragado inicialmente por la Diputación.

Este Colegio fue el primero de una amplia red de Centros adscritos al Instituto que, paulatina y progresivamente, iban creándose en la provincia (Cervera, Tremp, Balaguer...) y demostraban la importancia cada vez mayor de esta nueva faceta de la enseñanza oficial.

Pero la proyección educativa del Instituto no se limitaba a esta vertiente oficial, sino que, en sus aulas, eran examinados también todos los alumnos procedentes de la enseñanza privada, doméstica y libre, que completaban el censo estudiantil de la provincia.

Estas dos directrices mencionadas —junto con las de pedagogía activa y metodología experimental que analizaremos en otro capítulo— quedan patentes en todas las Memorias que anualmente se leían al comienzo de un nuevo curso académico.

3. Transformación institucional (1901):

La historia del Instituto provincial de Segunda enseñanza avanzó siempre por cauces progresivos durante la segunda mitad del siglo XIX. Fue a principios de nuestro siglo, en virtud del R.D. de 17-8-1901,

que este Centro, como todos los Institutos provinciales de Segunda enseñanza, se transformó en Instituto General y Técnico, refundiéndose en ellos los estudios de Magisterio, Agricultura, Artes e Industrias y Peritaje mercantil.

Esta reforma, vista en su momento con esperanza no exenta de escepticismo, no llegó a desarrollarse plenamente en Lleida, pues en 1903 constaban exclusivamente los estudios de Bachillerato, Magisterio y Agricultura.

4. Evolución institucional: marco educativo.

A partir de 1903, la evolución del nuevo Instituto General y Técnico de Lleida puede detallarse en pocas líneas:

- a. En 1913 se desdoblaron separándose, los estudios de Magisterio en virtud de la creación de la escuela Normal. Tres años más tarde, en 1916, un acuerdo de la Diputación determinó crear en la ciudad, además de la Escuela de Agricultura, la de Artes y Oficios, completándose así un nuevo marco educativo.
- b. En 1923, una nueva reorganización del sistema educativo, transformó los Institutos Generales y Técnicos en Institutos Nacionales de Segunda Enseñanza, germen de los futuros Institutos Nacionales de Enseñanza Media.

Fue en esta época cuando, tras la adquisición, con fondos del Estado y de la Pía Almoína, del terreno ubicado entre el monte de Gardeny y el río Segre —conocido como «Campo escolar»—, se proyectó construir en él un nuevo edificio que albergara los estudios oficiales de segunda enseñanza.

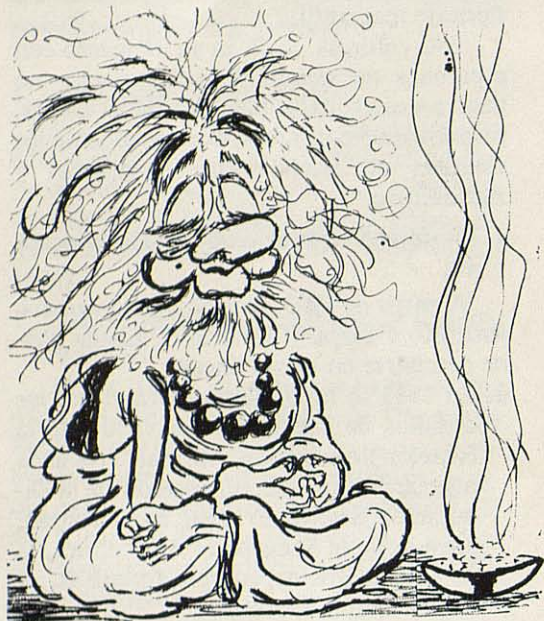
Este proyecto, sin embargo, no cristalizó hasta una década después, cuando en sesión plenaria del Consejo de la Generalitat, celebrado en Lleida el 12 de diciembre de 1935, se acordó llevar a término el nuevo edificio, que no se realizó hasta pasada ya la guerra civil.

Este nuevo edificio es el actual **I.B. «Màrius Torres»**.

M. Pilar Hernández Agelet de Saracibar

Continuará. Próxima parte: «Interrelación: Centro educativo / Entorno social».

CALAIX DE SASTRE

SARASUTRA, THE GURU
LOS MEJORES SITEMAS
DE

RELAJACION
ESPECIALMENTE RECOMENDADOS
PARA DESPUES DE LAS CLASES
DE MOLIN'S, ARINHO,
AGAPITHA, etc., etc...

Centenari de Víctor Hugo.- Amb suport de diversos organismes, a primers de novembre, s'ha celebrat a Lleida el Centenari de la mort del gran escriptor francès Víctor Hugo (1885-1985). Sota el títol genèric «Col.loqui Víctor Hugo, escriptura i política», van tenir lloc cinc sessions de treball a càrrec de professors vinculats a l'ensenyament universitari.

L'assistència a aquests actes públics ha estat massiva. L'acte de cloenda, de gran brillantor, ha comptat amb l'actuació de la Coral de la Facultat de Dret de l'Estudi General.

JAMES DEAN, THE GREAT MYTH OF HISTORY

James Dean was an American actor. He was born in Fairmott in 1931. He was and is still a famous actor in the world.

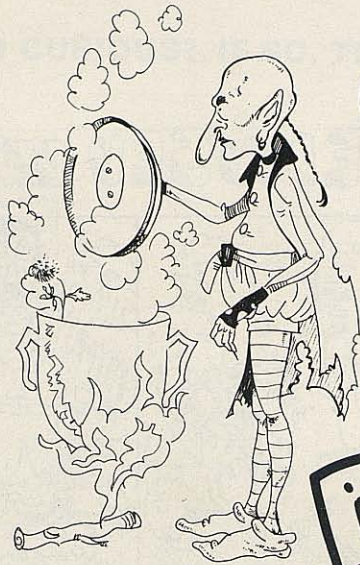
In 1954 for his interpretation in «The Immoralist» won three rewards, one of them was the Theatre World Award.

In 1954 the starred «East of Eden» by Elia Kazan; then, in 1955, «Rebeld without a cause» by Nicholas Ray and «Giant» by George Stevens.

At the end of 1955, Dean died in a car accident in Paso Robles.

He's considered the symbol of a restless and dissatisfied youth.

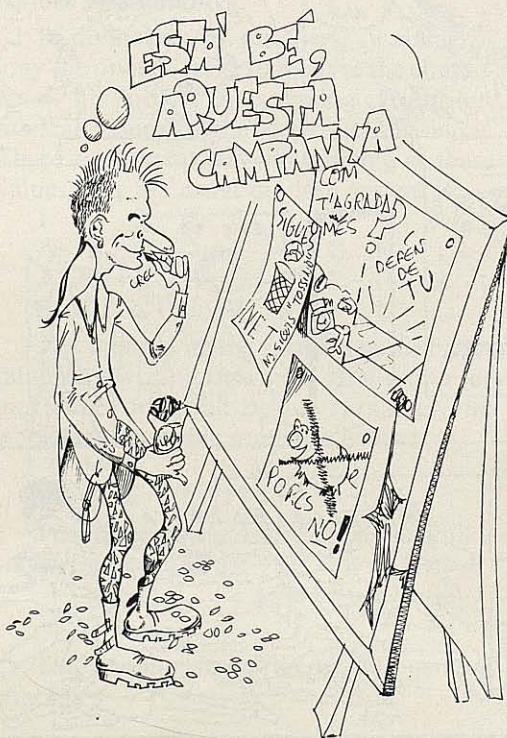
QUÈ ESCOU A LA SALA DE PROFESSORS?

INCREÏBLE

L'altre dia viag estar esperant l'autobús de CIRCUMVAL.LACIÓ; mitja hora. Doncs bé: el primer va passar quan feia 10 minuts que m'esperava, era el de RONDA.

Al cap de 5 minuts en va passar un altre de RONDA, i 10 minuts més tard el del SECÀ DE SANT PERE. 5 minutets més, i per fi!! el gran esperat: CIRCUMVAL.LACIÓ. Però, això no és l'increïble. El més increïble de tot, és que tots els que l'esperàvem vam tenir la paciència d'estar com estaquirots, mitja hora de rellotge!

M. Vic. Tarròs (2n. nocturn)

LA CASTANYADA

Molt bé s'ho va muntar aquesta gent de tercer.

Com entrant, es va projectar la pel.lícula «Loca acadèmia de policia», (per cert, amb un horari bastant fumut per a la basca de les 2,35). Malgrat ésser el típic producte ianqui i de no sentir-se massa bé, si més no, ens va fer passar una estona entretinguda.

La festa començà quan s'havia previst, vers 6,30 PM.

Va ésser amenitzada per l'«Original Casino Street Band», fàbrica de música «patxanguera».

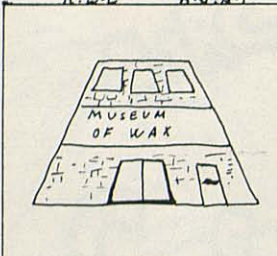
Castanyes calentes, moscatell (encara sort que divendrés no hi havia classe!) i un bon ambient garantiren l'èxit de la festa.

Professors (que també n'hi havia, també) i alumnes gaudiren, sens dubte, d'una bona castanyada.

I només per 200 «cuques»!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

ONE DAY IN THE MUSEUM OF WAX

R.B.E. A.J.A.F. F.J.D. F.A.

THIS IS THE FAMOUS BRITISH MUSEUM OF WAX

- ONE TICKET, PLEASE -

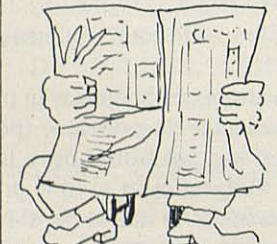
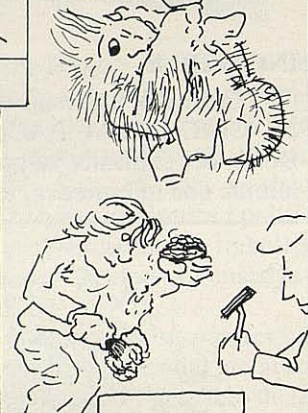
THE POLITE PORTER WELCOMES THEM

THE MONSTERS MAKE THE BOYS BE FRIGHTENED

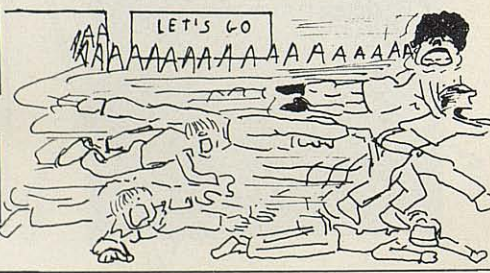
HERE THEY ARE

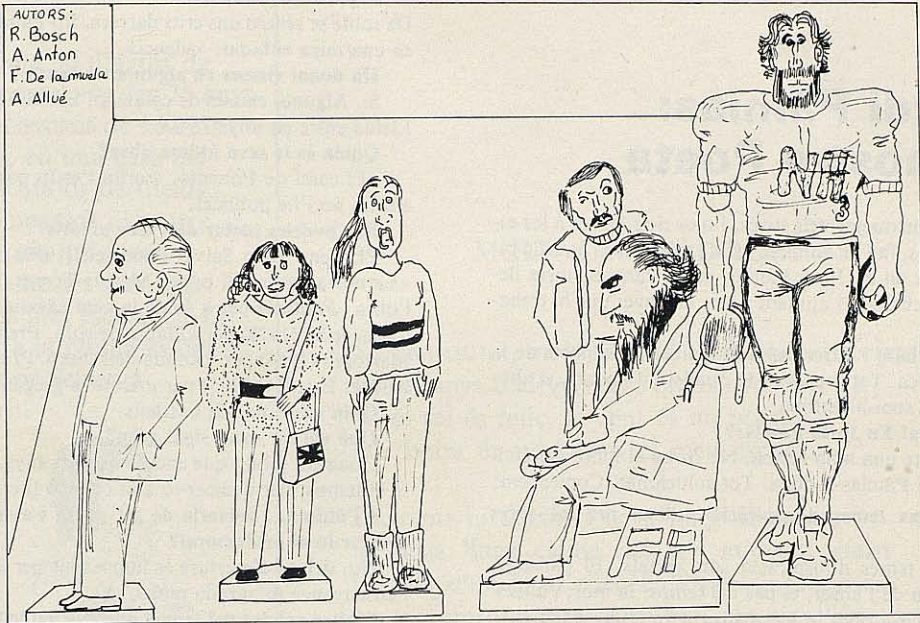
THIS IS THE BLOODY, HONIBLE, MALICIOUS...

DON'T HEAR TO HIM I'M THE GUIDE-

ARE YOU CURIOUS? IF SO, TRY TO DO IT!

Names and numbers

In divination by numbers, or numerology the diviner seeks to analyse the character of his subject by assigning certain numerical values to the letters of his name. There are several ways of arriving at these values, but the usual modern system is:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	B	C	D	E	F	G	H	I
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
S	T	U	V	W	X	Y	Z	

The number of the subject's name is obtained by writing down his first name (or nickname) followed by his surname, and writing the suitable numbers below:

J O H N S M I T H
1 6 8 5 1 4 9 2 8

The numbers are added together until a single figure remains:

$$1 + 6 + 8 + 5 + 1 + 4 + 9 + 2 + 8 = 44;$$

$$4 + 4 = 8$$

This number shows the person's general character.

Similarly, the digits of his birth date may be added to give a «birth number», representing this destiny:

26th June 1932

$$2 + 6 + 6 + 1 + 9 + 3 + 2 = 29; 2 + 9 = 11;$$

$$1 + 1 = 2$$

The attributes and defects assigned to each number vary in different systems, but the following is a useful summary:

- 1 = Singleminded, independent, unsympathetic, active.
- 2 = F femininity, gentle, modest, sympathetic.
- 3 = Brilliant, artistic, successful, ambitious
- 4 = Steady, hard working, unsuccessful
- 5 = Nervous, adventurous, versatile, eccentric.
- 6 = Simple, domestic, loyal.
- 7 = Scholarly, austere, mysterious.
- 8 = Powerful, rich, worldly.
- 9 = Idealistic, romantic, determined.

Jordi Pàmias: el nostre Poeta

El xiuxiejar dels joves, l'olor dels llibres a les estanteries, fan un ambient càlid i tranquil en aquella biblioteca on en Jordi Pàmias passa llargues hores llegint, treballant i ajudant a tots els joves que hi treballin.

Pel lalrg i estret passadís arribem a la porta de la biblioteca. Tot preparat. El quadern d'apunts, el «boli». Au som-hi entrem!

Hola! En Jordi Pàmias?

De sobte una noia arriba. No troba el llibre del Quixot. En Pàmias li dóna. Tot solucionat. Comencem:

Quins temes d'inspiració utilitza per les seves obres?

Els temes d'inspiració són variats. El paisatge, l'alegria de l'amor, el pas del temps, la mort i altres. En la meva obra hi ha una certa varietat de temes.

Quan va començar a escriure?

Es veu una certa nostàlgia en la seva cara recordant el passat...

Als nou anys ja escrivia alguns versos però molt dolents. Després en castellà i català. A partir dels setze anys en català.

Des de quan és professor d'aquest institut?

A partir de l'any 69.

De sobte se senten uns crits darrera. En Pàmias s'aixeca una mica enfadat: «silenci».

Ha donat classes en algun altre centre?

Sí. Algunes classes de català a l'Estudi General de Lleida entre els anys 71-73.

Quina és la seva última obra?

«El camí de Ponent», escrita l'estiu passat. Però encara no l'he publicat.

Ens podries parlar dels teus premis?

El premi Joan Salvat-Papasseit (1969) per l'obra «La meva casa». El premi Màrius Torres (1971) per l'obra «Fantasia per a ús de la gent sàvia». El premi Carles Riba (1978) per «Flauta de sol». Premi Vila de Martorell (1984) per «Ronda dels dies». Premi Vicent Andrés Estellés (1985) per «Àmfora grega».

Quin munt no? Sí bastants.

Què vol ser quan sigui gran?

Quan em jubili, que encara queden anys, aprofitaré el temps, per dedicar-lo a la creació literària.

I l'última... deixaria de ser poeta i escriptor per dedicar-lo al professorat?

No, deixar d'escriure és impossible per a mi, però l'ensenyança m'agrada molt.

Moltes gràcies pel temps que ens ha dedicat...

Estic molt content que m'hàgiu fet aquesta entrevista a «L'embolic», i desitjo que la revista tingui èxit i segueixi endavant.

MENTRE EN FRANCO VA MARRAR
NO S'HA FEIT CATALA

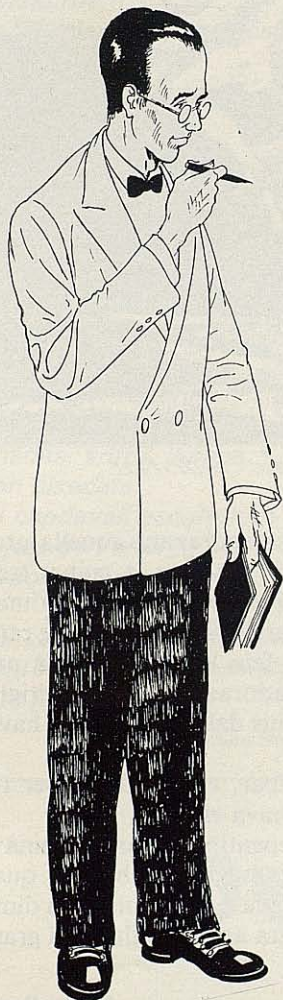

... a la casa o al carrer
tallaran, un dia, el bis
del meu ciri
tisores de jornalera ...

EN JORDI PÀMIAS, POETA,
MANTENIA LA FLAMETA

ANIVERSARI DE MÀRIUS TORRES

El dia 30 d'agost de l'any passat, va fer 75 anys del naixement de Màrius Torres, en una casa del Carrer Major de Lleida. En homenatge al nostre poeta més universal, reproduïm un dels seus poemes més escaients. El dibuix a la ploma és del professor Sebastià Tamarit.

MOLT LLUNY D'AQUÍ

Sé una ciutat, molt lluny d'aquí, dolça i secreta,
on els anys d'alegria són breus com una nit;
on el sol és feliç, el vent és un poeta,
i la boira és fidel com el meu esperit.

L'Orient hi deixà la seva sang de roses,
la mitja lluna càlida del seu minvant etern
i, enllà d'un gran silenci de persianes closes,
un riu profund que corre per una nit d'hivern.

Als seus vells carrerons, plens de fervor, arriba
jo no sé de quins segles un gris d'amor i encens;
el so de les campanes hi té una ànima viva
i el seu batec és lliure com el del cor dels nens.

Allí, més bells encara que els parcs en primavera,
els camps humils i alegres s'obren al capaltard;
en el seu gran repòs l'ànima es fa lleugera
com enmig de la vasta paciència del mar.

Res no crida el meu cor amb més tendresa, ara,
que aquells camins fondals de xops i de canyars.
El seu record fa un ròssec de recança al meu pas;
torna a la meva espatlla la mà greu del meu pare.

12 juny 1939

LA TRONS

Crash! Una repentina claror il.luminà la fosca, bruta i polsegosa habitació. Dins, remena que remenaràs, la figura tètrica i fosca de la Trons, la bruixa més bruixa de totes les bruixes que es fan i es desfan.

Crash! Un altre llampec deixà veure la seva cara que els milers d'anys viscuts havien arrugat i enfosquit i aquella única dent que li sortia, negra i deformada sobre el llavi inferior. Els cabells, rojos com aquell sol que ella mai no havia vist, reflectien el seu color a la gran cassola que remenava amb una serp que havia quedat encarcerada amb una fulminant mirada de la vella.

—«Ha, ha, ha, que bo que sortirà».

—«He, he, he, aviat acabaré».

—«Hi, hi, hi, no sé què sortirà d'aquí».

—«Ho, ho, ho, quina pudor que fa això».

—«Hu, hu, hu, i t'ho faré menjar a tu».

Concentrada en els seus més malèfics conjurs, de sobte pensà:

—«Ja són les 12.25 i encara no ha vingut el bruixot dels meus amors. Sempre serà un desgr...»

—Toc, toc! Trucaren a la porta brusquement i aparegué ell, un fastigós i vell bruixot tot negre de dalt a baix, menys els mitjos, que eren rojos com el cabell de la seva amada.

—«Oh, estimat, has arribat a temps, el sopar s'està acabant de fer. Espera un moment que ara torno».

I la seva figura es va perdre per una de les 93 habitacions que feien d'aquell castell encantat un immens laberint.

—«Tinc molta gana» —pensà el bruixot— «no puc esperar que torni la Trons, segur que s'ha entretingut a matar rates, és el seu pa de cada dia. Així que començaré jo solet perquè això té molta bona pinta».

Linda maestra!

I va quedar-se endrapant aquella gran cassola mentre la Trons, a la cuina, treia del forn el sopar preferit del seu estimat: ulls de xut vell farcits amb budells de rata.

—«Mmm! —feia la bruixa— «fa una oloreta embriagadora» mentre es dirigia, amb dos tasses fins dalt, a la sala on havia deixat al bruixot.

Quan va arribar, el va buscar per tot arreu i no el trobava enlloc.

Crash! una repentina claror il.luminà la fosca, bruta i polsegosa habitació quan aparegué, repenjada a la cassola, una diminuta granota negra amb uns lluents i grans mitjons rojos.

Montse Royan

**Joia
per la tempesta**

*Navili mil.lenari
que t'avences eufòric,
triomf i conquesta.
Proa ufana
d'embats impúdics.
Velams embriacs
en el fluid encès.
Estela roent,
nafra, clams i despulles.
Sinistra nau
amb càrrega de mort...:*

*Un crit ofegat
s'anuncia entre el silenci.
I el pes de la fosca
ja no atura la dansa ferotge,
condemna i fam.
Aigües negres,
remolins de vents feréstecs,
llisquen al voltant.
I un cúmül rabent
d'àvides gorges,
onades, sofre, llamps,
són aixecats.
Al capdavall escoltarem
—joia de l'alba—
l'udol de fusta vella,*

*i el cant rabiós de la tempesta
sobre la immensa ossada
que ja s'esqueixa.*

Ramon Souto

L'ESMURIAO

**Al Santi,
des d'un racó del Màrius**

*Avui, Lleida, plora per TU.
Silenciosament, així com el sol acaricia la mar;
enlluernadament, com els estels envolten la lluna,
melangiosament, TU, ens has deixat.
Així, com la flor, sense aigua, es panseix,
la mort a l'home, la vida se li emporta.*

*M'agradaria ser Cronos «rei del temps»,
i poder-ho parar tot,
però en aquesta maleïda vida,
un sol error et duu a la mort.*

*Quan lluny de casa et trobis,
i feliços moments records,
mira el que has deixat enrera,
car mai no ho hauràs d'oblidar.*

Antonieta Sancho i
Companys del COU-C

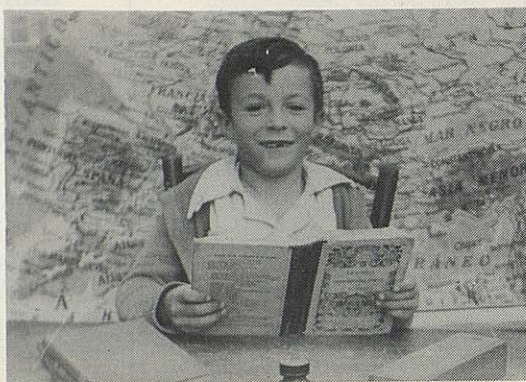
JO ♥ Full Couetani

Full literari dels Còus de Lletres.

CONCURS: Paradisos perduts

Les imatges d'aquests quatre angelets que teniu aquí corresponen —encara que sembli impossible— a quatre professors que fa anys que s'arrossegueu per aquesta santa casa. Intenta identificar-los, entre la llista de deu noms que et donem.

Completa la butlleta adjunta i diposita-la a la bústia del Bar. Entre els encertants, sortejarem un premi que consistirà en una ampliació —amb marc i tot— d'una fotografia de l'afortunat.

- 1.- Ramon Pinyol
- 2.- Teresa Luzon
- 3.- M.ª Jesús Saso
- 4.- Bernabé Hernández
- 5.- Margarida Torre
- 6.- J.A. Fraile
- 7.- Carme Sol
- 8.- Pilar Ibàñez
- 9.- Josep Reguart
- 10.- Cèlia Morandeira

ENTRETENIMENT

l'embolic

Quatre alumnes entren, l'un darrera l'altre i com poden, al bar del nostre estimadíssim institut. Amb les dades següents i, si als engranatges del teu cap els has ficat el corresponent anticongelant, hauràs de deduir la col·locació de cadascun d'ells, la persona que l'atén, allò que compra i l'ordre en què surt del bar.

T'atreveixes amb tan enrevessat dilema?

- 1r.) L'Anna compra un «cruassan» amb xocolata.
- 2n.) El Joan demana un cafè sense llet.
- 3r.) La Pilar entra (després de rebre una petjada de F=IONw a la segona falange del dit gros del peu esquerre) la quarta.
- 4rt.) El Miquel atén la primera persona que entra al bar.
- 5è.) L'Anna no se'n va la quarta.
- 6è.) El Raül atén l'individu que entra al bar un pèl abans que el Joan.
- 7è.) L'Anna (un altre cop ella!) entra al bar un pèl abans que el Joan.
- 8è.) La persona que compra l'entrepà de calamars no se'n va del bar la segona.
- 9è.) Lluisa és atesa per l'Octavi i entra al bar immediatament després de l'alumne atès pel Victor.
- 10è.) Raül atén el subjecte que deixa el sant lloc el tercer.
- 11è.) La persona que compra un «xupa-xups» de maduixa amb 1,89 cms. de diàmetre (i de primer ús si és possible) entra al bar immediatament després de la que el deixa en tercer lloc.

Fica les teves deduccions al següent quadre:

ALUMNE	PERSONA QUE L'ATÉN	PRODUCTE COMPRAT	ORDRE DE SORTIDA

LES SOLUCIONS LES TROBARÀS FENT EL PI.

SOLUCIONS: Anna-Miquel-«cruassan»-2?
 Joan-Victor-café sense llet-4rt.
 Lluisa-Octavi-«xupa-xups»-1?
 Pilar-Raül-entrepà de calamars-3?

F	O	N	T	A	N	A	O	C	I	V	A	L	C	O	M	M	A	E	N	Z
A	E	R	L	C	U	D	R	Z	E	Ñ	A	B	I	S	O	O	C	S	K	K
D	E	M	I	C	N	O	I	C	H	Y	L	C	D	A	L	C	R	I	N	O
E	O	C	H	O	A	E	N	M	O	R	A	N	D	E	I	R	A	T	A	Y
S	E	I	R	S	G	L	A	J	U	V	B	F	A	A	N	T	A	D	I	R
E	C	R	T	D	E	L	H	O	M	I	V	A	S	E	S	P	R	O	P	O
N	A	E	C	O	L	M	O	U	N	O	D	E	S	U	S	O	O	B	J	J
L	I	V	O	O	E	S	P	R	I	N	B	A	R	G	U	E	S	C	H	I
P	A	L	R	E	T	S	Q	U	E	L	A	O	T	A	N	N	O	E	E	S
D	E	P	I	A	D	G	R	A	C	I	A	R	A	L	L	I	V	E	R	O
S	A	L	E	U	M	N	E	S	I	U	U	R	D	X	Z	Q	I	I	M	T
L	U	A	P	S	E	A	L	O	M	S	A	S	O	P	E	Z	R	A	Ø	P
I	V	V	A	Y	M	G	R	T	A	L	A	L	E	S	Ø	S	I	S	B	
L	E	P	O	R	T	O	R	R	E	L	M	R	L	R	O	D	E	S	I	F
E	A	A	R	R	U	F	A	T	I	N	F	O	E	N	T	O	D	O	L	C
L	U	J	E	N	N	H	M	G	G	I	Z	Ø	X	H	N	D	S	S	L	O
I	V	U	I	P	P	U	E	S	W	H	I	O	N	G	S	F	T	I	A	Ñ
A	N	R	T	U	A	L	R	U	I	Z	P	O	T	T	Y	A	B	B	A	E
R	D	J	T	M	A	D	R	I	D	A	L	L	Ñ	T	I	I	L	S	I	C
F	E	O	L	F	U	N	A	N	A	P	S	A	C	O	R	C	I	O	M	M

**Trobeu els noms
 dels 24 tutors
 del diürn**

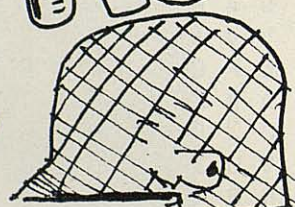
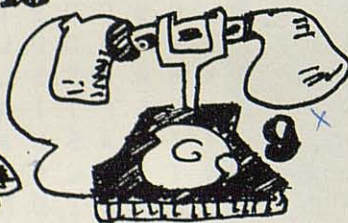
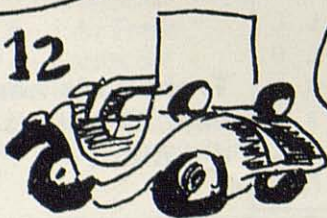
Bilingüe

Find the name of these things:

C	A	P	W	C	G	D	U	M	B	R	E	Y	A	N	M
A	F	A	L	E	V	L	V	U	J	S	K	T	S	I	I
C	W	R	D	I	T	E	U	T	E	M	L	E	H	Q	C
H	G	A	E	L	I	A	I	N	U	I	T	M	L	O	R
E	Ñ	G	M	C	E	L	D	N	A	C	Y	T	N	O	O
N	O	U	D	J	R	U	A	M	A	R	F	L	A	G	F
H	E	A	M	I	C	R	O	P	H	O	N	E	P	A	O
C	I	S	A	B	O	K	F	E	J	F	I	B	O	P	N
O	U	S	G	R	R	T	Q	Y	B	O	M	P	D	O	E
R	H	E	R	A	O	E	I	E	P	N	E	U	O	R	E
S	I	T	M	B	P	L	L	B	O	Ñ	U	C	A	M	
O	N	O	F	E	L	E	T	L	A	R	R	V	O	G	A
M	B	L	T	T	A	P	A	R	A	Y	O	Q	I	U	L
B	S	E	A	N	U	H	T	O	Q	C	B	I	N	A	E
R	E	F	U	A	A	O	E	Z	X	N	B	P	O	S	E
E	R	O	N	U	V	N	Y	I	U	E	A	R	R	W	K
R	I	N	S	G	U	E	E	E	N	Z	N	O	U	F	O
O	T	O	V	A	V	C	H	Y	M	Ñ	D	Q	T	A	H
H	I	Q	E	O	Z	L	S	C	O	A	E	X	N	H	O
O	O	S	L	X	P	A	V	O	O	R	G	I	S	N	A
U	R	G	A	Y	A	R	R	W	N	C	A	S	C	O	A

12

8

I. Porta, A. Querol, A. Urgelés i I. Júlvez Cou D.

Anuncis COMPRA-VENDA

- Per necessitat de canviar-la, vendria agenda de l'any 1985 a un preu raonable. Interessats adreçar-se al Seminari de Llengua i Literatura Castellana.
- Ocasí única per a fumadors de cigars! Montecristo amb broquet es ven per falta d'espai.
- Ocasí: Automòbil en molt bon estat a 55.000 ptes. Entrada de 54.490. La resta en còmodes terminis de dues pessetes al mes.
- Vendria porta 2 batents (roure massís) amb casa de quatre pisos inclosa.
- Opel descapotable, pràcticament nou, amb una única topada contra un arbre. Es ven per defunció del propietari. Raó: Vidua de Narcís Pega.
- Compreu el Diari del Dimecres. Apareix des de dilluns, cada dimarts i divendres amb excepció del dimecres de cendra.

CONSELLS DE LA PADRINA PEPA

- Mantingui el forn sempre net! No l'encengui.

ANUNCIS DE PARAULES

Tinc un llargandaix al bidet i no sé quin nom posar-li. Algú em pot ajudar? Truqueu, si us plau al telèfon: 24 77 12 (Demaneu pel Quim. S'hi posarà una senyora molt grossa, la qual és molt amiga del meu veí del cinquè primera, el qual em vindrà a buscar).

No busquis més: les paraules més sensuals i atractives, les trobaràs al Diccionari Fabra (Pàgines 991 i 992). Disposades a servir-te dia i nit. Màxima discreció!

Jove substantiu de 25 anys desitja iniciar relacions formals i serioses amb una preposició forta («febles», absteniu-vos). Escriviu a l'Apartat de Relacions Gramaticals n° 17.

REVISTA OBERTA, BEN PLANTADA, D'UNS 31 CM. D'ALÇADA, AMB ALGUNA EXPERIÈNCIA, DESITJA MANTENIR RELACIONS POC SERIOSES AMB ARTICULISTES I IL·LUSTRADORS DE QUALSEVOL MENA, PER ORGANITZAR ORGIA DE LLETRES A LES SEVES PÀGINES. PROPOSTES, A LA BÚSTIA DEL BAR. «MUERMOS», ABSTENIR-SE.

He perdut el nom i els dos cognoms. Els duia dins d'un sobre color d'escaparata la tarda de l'aiguat. Si algú els ha trobat, que el porti si us plau, a l'Oficina de Multes de l'Ajuntament, on, sense dubte, em localitzaran. Mentrestant, no sé qui sóc.

Barbarismes expulsats, unim-nos!! Creieu que és justa la depuració de què som objecte? Acudiu a la manifestació del dia 2 al carrer del Xarnego. La consigna serà: «Viva el sello i el bussón»!

Tres paraules estudiants i jovenetes es relacionarien amb sengles mots solvents, en un apartament de luxe. Discreció total i absoluta. Ada. de la Concorança Gramatical s/n. Viladició.

Poeta desesperat busca paraula bisil·làbica, plana i acabada en -UT, per a enllestir un sonet a la Mare de Déu de l'Esplugu. A canvi, ofereix la glòria i la immortalitat. Després de mort, es compromet a cedir els drets d'autor en benefici de «l'Asol de Paraules Desemparades».

Pronom inquiet fa temps que va al darrera d'un verb ben actiu i decidit, amb qui poder concordar, de tant en tant, en gènere, nombre i persona. Em trobareu —com podeu suposar— darrera de qualsevol objecte, quan el substantiu sigui de viatge, és clar.

Venc per quatre xavos un diccionari «mandinga». No el sé llegir i les paraules se'm moren d'avorriment. Exigeixo que el futur comprador les sàpiga tractar amb la delicadesa que es mereixen. Raó: Pau Pi i Pi, carrer de les Beceroles n° 10.

Ha, ha, ha! Sóc una interjecció molt riallera i vull encomanar la meua alegria a tots els lectors que han tingut la paciència d'arribar fins aquí. Ha ha ha!!!

Cada nit mentre tu dorms, una colla de treballadores s'escarrassen per deixar l'Institut net com una patena. Saps que tu pots fer que la feina els sigui més planera?

FES SERVIR LES PAPERERES!!!

L'any que ve, uns altres nois i noies més joves que tu aniran a la teva classe, seuran al teu pupitre... Saps que tu pots fer que s'hi trobin amb comoditat?

**RESPECTA ELS OBJECTES:
SÓN PER AL TEU SERVEI,
NO PER AL TEU CAPRITX!!!**

Durant el curs, passaràs moltes hores —tantes com a casa— al costat d'estudians, de professors i d'altres treballadors de l'Institut. Saps que tu pots fer que tots plegats ens hi trobem més a gust?

**SIGUIS AMABLE I SIMPÀTIC
AMB TOTHOM!!!**